

Ο ΧΩΡΙΚΟΣ, ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΗΜΟΤΙΚΗ.

Τιμάται, κατ' ἑτος δίσηλα 2, καθ' ἔκαπηναν 1, κατὰ τριμηνίαν 1]2, προπληρωτέα.
Εκδίδεται ἀπαξ τῆς ἑδομάδος, ἀπροσδιορίστως. — Τιμὴ καταχωρήσεως, δ' στίχος λεπτὰ 15.

ΕΛΛΑΣ.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ, 9 Ιουνίου 1851.

Ο κατάλογος καὶ τὸ δικαστήριον.

Διὰ τακτικῆς σειρᾶς προλαβόντων ἡμῶν ἄρθρων, ἐκάμψαμεν γνωστὰς εἰς τὸ κοινὸν καὶ ἀνεπτύχμεν, καθ' ὅσον τὰ στενὰ τῆς ἐφημερίδος ταύτης ὄρια μᾶς ἐπέτρεψαν, τὰς φρικώδεις καὶ ἀνηκούστους αὐθαιρεσίας, τὰς ὁποῖας ἡ διέπουσα τὰ πράγματα ἡμῶν συγερά συμφορία, διὰ μέσου τῆς ἐπὶ τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου διορισθεῖσης ἐνταῦθα ἐπιτροπῆς, καὶ κυρίως τοῦ ἔξωλεστάτου αὐτῆς προέδρου, μετεχειρίσθη, καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐπαληθεύσεως τῶν ἐκλογικῶν προσόντων, πρὸς σφαγίσιον καὶ αὐτῆς ἀκόμη τῆς περιωρισμένης ἐκλογικῆς ἑλευθερίας, τὴν ὁποίαν ὁ ἐν Ισχύι ἐκλογικὸς νόμος ἔγραψεν.

Ἐκοινοποιήσαμεν ἀκολούθως τὸ ἄθλιον ἐξαγόμενον τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐκλογικῆς ἐπιτροπῆς, κατεδείξαμεν τὴν γενομένην τερατώδη καταστροφὴν καὶ τὴν δι' αὐτῆς χαλκευθεῖσαν προδοσίαν τῆς πατρίδος, καὶ ἐπεφυλάχθημεν νὰ ἐπανελθωμεν προσεχῶς εἰς τὸ θέμα τοῦτο, ἀφοῦ τὸ πρωτοδικεῖον, δικάζον ὡς ἐφετεῖον κατὰ τὴν προκειμένην περίπτωσιν, ηθελεν ἀποφασίσει ἐπὶ τῶν δικαφόρων ἐκκλήσεων, αἵτινες ἔμελλαν πρὸς αὐτὸν νὰ παρουσιασθοσι, διὰ τὴν ἀναίρεσιν τῶν παρανόμων πράξεων τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τὴν ἔγγραφὴν τῶν αὐθαιρέτων ἐκ τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου ἀποκλεισθέντων πολιτῶν.

Καὶ μολονότι ποσῶς δὲν μᾶς ἐλάνθανεν, ὅτι πᾶν ἕγκος, πᾶσα σκιὰ δικαιοσύνης, ἐξέλιπε πρὸ πολλοῦ ἀπὸ τὰ δικαστήρια ταῦτα τῆς ξενοχροτίας, καὶ ὅτι οἱ κα-ἀν τὴν παραμυθῶν συγαίσθησιν εἴη τῆς ἐντολῆς της τελοντες ἥδη τὰς δικαιοτικὰς ἔδρας δὲν είναι εἰμὶ ὑπό-καὶ τῆς ὁφειλουμένης εὐσυνειδήτου εκπληρώσεως τῷ δουλῷ, τυφλᾷ καὶ χαμερπῇ ὄργανᾳ ταύτῃ, ἀποβαλόντα καθηκόντων της, ήδητα, διαφαίνεται τοῦ νόμου, καὶ τὰ πᾶν αἰσθημα ἀνεξαρτησίας, εὐσυνειδησίας καὶ αἰδοῦς: γεγονότα νὰ ἔξαριθώσῃ, καὶ δικαιοσύνην εἰς τοὺς ἀδι-μολονότι, πρὸς ἐπιβεβαίωσιν τῆς ἰδέας μας ταύτης, ἰδέας κηθέντας νὰ ἀποδώσῃ.

Καὶ τῷτοπι τοῦ κοινοῦ, συνέτρεχαν πολυάριθμα γεγονότα,

προτηγούμενα καὶ λαθημερινὰ, δὲν ἐπεύσαμεν νὰ προ-εκφράσωμεν γνώμην ἐπὶ τῆς διαγωγῆς τοῦ δικαστη-ρίου κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην, ἀλλ' ἐπεριμέγχμεν νὰ ἴδωμεν πρότερον τὸ ἐξαγόμενον.

Τὸ ἐξαγόμενον τοῦτο, τὸ εἶδαμεν ἥδη. Πλὴν, φαῖ! αὐτὸ δχι μόνον ἐδικαίωσε τὰς ὑπονοίας μας, ἀλλὰ καὶ κατὰ πολὺ τὰς ὑπερέθη. Τὸ δικαστήριον, συγκείμενον παρὰ τῶν ΚΚ. Μιχαὴλ Λάνδου, προέδρου, Στεφάνου Μάστρακα καὶ Θεμιστοκλέους Ζαμπέλη, δικαστῶν, δι' ἀποφάσεων αἵτινες θέλουσιν εἰσθαι ἀνεξάλειπτον στίγμα εἰς τὰ χρονικὰ τῶν δικαστηρίων, καὶ θέλουσι μένει ὡς παντοτεινὴ μαρτυρία τῆς δικαστικῆς ἐξα-χρειώσεως, ἥτις, μεταξὺ τοσούτων ἄλλων δειγμῶν, κα-ταθλίβει τὴν ταλαπίωρον ἡμῶν πατρίδα, ἐπεκύρωσε τὰς γενομένας αὐθαιρεσίας, καὶ ἀπέρριψε τὰς εἰς αὐτὸ προσαχθείσας πολυαριθμούς ἐκκλήσεις, εἴτε γενικάς καὶ ἀφορώσας τὸ πάρανομον ἐν γένει τοῦ σχηματισμοῦ καὶ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νέου καταλόγου, εἴτε εἰδικάς καὶ ἀφορώσας ὄνομαστὶ τοὺς πλείστους τῶν αὐθαιρέτως ἀποκλεισθέντων πολιτῶν.

Ἄς ρίψωμεν ἥδη ἐν βλέμμα ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου. Είναι γνωστὸν ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε δημοσιευθέντων, ὅτι τοιαῦτα ἡσαν τὰ ἀπάνθρωπα καὶ ληστρικὰ ἀληθῶς προσκόμματα, τὰ ὁποῖα, ἐν καιρῷ τῆς ἐπαληθεύσεως τῶν ἐκλογικῶν προσόντων, οἱ πολῖται ἀπήντησαν ἐκ μέρους τῶν διαφόρων ἐκκλήσεων, αἵτινες ἔμελλαν πρὸς αὐτὸν νὰ παρουσιασθοσι, διὰ τὴν ἀναίρεσιν τῶν παρανόμων πράξεων τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τὴν ἔγγραφὴν τῶν αὐθαιρέτων ἐκ τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου, ὃστε ἄλλη ἐλπὶς δι' αὐτοὺς δὲν ἀπέμενε, πρὸς διαφύλαξιν καὶ ἐξασφάλισιν τῶν δικαιωμάτων των, εἰμὶ ἡ δικαιοδοσία τοῦ δικαστηρίου. Καὶ αὕτη ἀντίστοιτον ἡ μονὴ φρήν, ἥτις, τὰ δικαστήρια ταῦτα τῆς ξενοχροτίας, καὶ ὅτι οἱ κα-

αὶ την παραμυθῶν συγαίσθησιν εἴη τῆς ἐντολῆς της τελοντες ἥδη τὰς δικαιοτικὰς ἔδρας δὲν είναι εἰμὶ ὑπό-καὶ τῆς ὁφειλουμένης εὐσυνειδήτου εκπληρώσεως τῷ δουλῷ, τυφλᾷ καὶ χαμερπῇ ὄργανᾳ ταύτῃ, ἀποβαλόντα καθηκόντων της, ήδητα, διαφαίνεται τοῦ νόμου, καὶ τὰ πᾶν αἰσθημα ἀνεξαρτησίας, εὐσυνειδησίας καὶ αἰδοῦς: γεγονότα νὰ ἔξαριθώσῃ, καὶ δικαιοσύνην εἰς τοὺς ἀδι-μολονότι, πρὸς ἐπιβεβαίωσιν τῆς ἰδέας μας ταύτης, ἰδέας κηθέντας νὰ ἀποδώσῃ.

Καὶ τῷτοπι τοῦ κοινοῦ, συνέτρεχαν πολυάριθμα γεγονότα,

γεῖς, οἵτινες ἀπεβλήθησαν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς, εἴτε διότι δὲν ἔθεωροσαν ἔχοτούς ὑπὸ τοῦ νόμου ὑποχρεωμένους εἰς νέκυν δοκιμαστένων ὡς πρὸς τὸ προσὸν τῶν γραμμάτων, εἴτε ἔξετασθέντες ἥδικήν τοις, εἴτε εἰδίκων ἔχοτούς ἀποβληθέντας χωρὶς νὰ αποδειχθῇ τι ἐναντίον τῆς κατοχῆς τῶν προσόντων των, ή καὶ ἀπέναντι τῶν περισσοῦ, δοθέσης ἀπό-
δείξεως!

Τί ἄλλο ἀπέμενεν εἰς τοὺς ὅσου, θέλοντες; ἥδη νὰ ἐγραφῶσι, καὶ ὅντες εἰς πλήρη κατοχὴν τῶν προσόντων τοῦ νόμου, ἀπεκλείσθησαν τοῦ κατελόγου, μόνον διότι αἱ ἀρχαὶ ἡρυνθίσαν εἰς αὐτοὺς τὸ σχετικὸν ἀποδεικτὸν, ἢ διεβεβαίωσαν τὸ ἐννατίον! Ἀλλοι δὲ τούτους λέγουσιν, ἐπιστρέψατε αὐτοὺν.» Προσέστη. «Γα πατέραρχον σχεδόν δύνανται νὰ γείνωσιν, εἰμὶ καθ' ὅσον εὐκαιρήσῃ νὰ τὰ ἑτοιμάσῃ ἡ γραμματεία, καὶ κατὰ ἀληλοδιαδοχὴν τάξιν.» Εἰς τινας ἐλέγετο ὑπὸ τοῦ γραμματέως: «Θέλετε τὰ λάθει ἐντὸς 10, ἐντὸς 20, ἐντὸς 25 ἡμέρας; Δέσποινας τούτους.» Καὶ εἰς ἄλλους ἀκόυοντ: «Εἰς

Τί ἀλλο ἀπέμενεν εἰς τοὺς ἀποβληθέντας δι' ἐλ-
λειψίν τάχα τοῦ ἀποδεικτικοῦ τῶν γράμμάτων, ἐνῷ οὐ-
τοῖς ήταν εἰς πλήρη κατοχὴν τοῦ προσόντος τούτου, καὶ πολλαῖς,
κατὰ τῆς ἀποποίήσεως τοῦ ἐπερχυκοῦ χλευαχόμενους, ἡναγκάζοντο νὰ παρουσιάζωνται εἰς τὸ
συμβούλιον διεμαρτυρήθησαν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, γρά-
ψαντες καὶ ὑπογράψαντες αὐτοὶ τὰς ἀναφοράς των καὶ περισσότεροι τὴν διὰ τοῦ δικαστηρίου προσχωγῆν
προσφερθέντες. Εἴται μεν εἰς πᾶσαν νέαν δοκιμασίαν!
τῶν σχετικῶν ἐγγράφων, πρὸς πληροφορίαν του. Τοῦτο
καθότι τὸ δικα-

Τί ἄλλο ἀπέμενεν εἰς τοὺς ἀποδεῖξαντας τὸ ὑπὸ τοῦ νόμου δριζόμενον προσὸν τῆς ιδιοκτησίας, καὶ δύμως μὴ δυνηθέντας, ἔνεκ τῆς αὐθαιρέστου ἀποποιήσεως τινῶν ἐκ τῶν περιοχικῶν συμβούλων, νὰ λάβωσι τὸ σχετικὸν ἀποδεικτικὸν, ἀναφερθέντας δὲ ἐπὶ τούτου ἐγκαίρως εἰς τὴν ἐπιτροπὴν καὶ ζητήσαντας, ἀλλ' εἰς μάτην, τὰς ἀναγκαῖας προβλέψεις!

Τί ἄλλο, ἐν ἐνὶ λόγῳ, ἀπέμενεν εἰς τοὺς πολίτας,
ὅσοι τοιούτων καὶ τοσούτων αὐθικρεσιῶν ἔγειναν θύματα,
εἰμὴ ή ὑπὸ τοῦ νόμου δρισθεῖσα προσφυγὴ εἰς τὸ δικαι-
στήριον!

Τὸ δικαστήριον λοιπὸν ἡτοῦ η μόνη ἀρχὴ, ἥτις ἡδύ-
νατο νὰ ματαιώσῃ τὰς αὐθικρεσίας καὶ νὰ διαφυλάξῃ τὰ
ἀσυστόλωις καταπτηθέντα τῶν πολιτῶν δικαιώματα.
Ἄλλ' εἰς μάτην! Τὸ δικαστήριον, μακρὰν τοῦ νὰ συνκι-
-θημένη καὶ νὰ ἐπιπλούσῃ ἐπεξίως τὴν ἐντολὴν του,
οἱ ἔχοντες ἀνάγκην τῶν τειούτων ἐγγραφῶν οὖν επερ-
μειναν. Ἔως τὴν τελευταῖκην ἡμέραν, μάκπως ἥθελην τὰ
λάθει. Όποια ἀναιδῆ καὶ γελοῖα σοφίσματα, ἂν αἱ ὀλέ-
θριαι συνέπειαι των δὲν τὰ κατέσταιναν προσέτι σκληρὰ
καὶ ἀπάνθρωπα!

σθανθή καὶ νὰ ἐκπληρωσῃ επεξιώς τὴν εὐθύνην, ἔσπευστεν ἀπ' ἐννατίκες, διὰ τοῦ πλέον σκανδαλώδους καὶ ἀναιδοῦς τρόπου, νὰ παρχῇ τὰ καθήκοντά του καὶ νὰ γείνῃ ἀθλίως τὸ δργανον τῆς πλέον ἀσεβοῦ; καταπατήσως τὸν δικαιωμάτων τῶν πολιτῶν καὶ τῆς προδοσίας τῆς πατρίδος, πρὸς ίκανονοπόντες τῶν ἀπανθρώπων σχεδίων τῶν δεσποζόντων.

Άλλα, καίτοι δικτεθείμενον νὰ τείνῃ χεῖρα ρωηθείας εἰς τὸ ἀπάνθρωπον καὶ προδοτικὸν ἔργον τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ νὰ φέρῃ εἰς δριτικὸν πέρας τὴν ημιτελή ἔτι σφργίασιν τῆς ἐκλογικῆς ἑλευθερίας, δύσκολον καὶ ὑπερβολὴν ἔθλεπε τὸ νὰ δυνηθῇ, ἕστω καὶ διὰ σοφιστικῶν ἐπινοημάτων, νὰ δικαιοιογήσῃ καὶ ἐγκρίνῃ ῥήτωρες μίαν πρὸς μίαν τὰς πραχθείσας αὐθικίσεις. Ἰδοὺ λοιπὸν ἐπινοεῖ πρόχειρόν ταῦ μέσον, ἀθλιὸν τρόντι καὶ ἐπονειδιστον, διὰ τοῦ δόπιου, χωρὶς ποσῶς νὰ ἐπέμβῃ εἰς τὴν οὐσιώδη ἐξέτασιν τῶν πρατηχθείσων ἐκκλήσεων, ἀπορρίπτει αὐτὰς ἀθρόως, καθὼς ἐλειπεῖς τάχα ως πρὸς τὴν τάξην.

Ποικίλι αἱ ὑποτιθέμεναι: αὗται ἐλλείψεις; — Ἰδού: καθιστασθεῖν τὰ; ἐπιτροπῆς; Τὸ δικαστήριον οὐν εργάζεται, καὶ ἀπορρίπτει τὰς πρὸς αὐτὸν παρουσιασθεῖσας αἰτήσεις!

Γνωρίζουσιν δὲ, ὅτι, ἡμας ἔγεινεν, ἀν καὶ ἀτελῶς, ή ναι, καὶ ἀπορρίπτει τὰς πρὸς αὐτὸν παρουσιασθεῖσας δημοσίευσις τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου, οἱ αὐθισμέτως αἰτήσεις!

Τὸ δικαστήριον, βιβλιοθήκη εἰς τὸ χάος τῶν αὐθισμέτων τούτου ἀποκλεισθέντες πολλαῖς, εἰτε ἄλλοι, κατὰ τὸ

Γνωρίζουσιν ὅλοι, ὅτι, ἀμα ἔγεινεν, ἀν και ἀτεκνώς, η νεί, και ἀκορρέστησεν τον πατέρα της, αὐτής;

ειδών, δὲν ἔχει πλέον οὔτε δρικά οὔτε βραχταγμόν. Κατόπιν τῆς ἀπορρήψεως; τῶν ιδιαιτέρων ἐκελήσεων, ἀπορρίπτεις ὥστε τὰς γενικάς, ἐπὶ τῇ ἀνυποστάτῳ προφύσεις ἀναρρωμοδιότητος. Απορρίπτει προσέτι,—φεῦ τῆς στυγερῆς ἀνοσοιουρίας! — τὴν ἐκελησίν, τὴν ἀφρωσαν τὴν ἐκ τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου διαγραφὴν τοῦ ἀντιπροσώπου Κ. Ιωάννου Τυπάλδου, καταπατησαν οὕτω, μὲ ἀνήκουστον εἰς τὰ χρονικά τῶν Κ. Ι. Λισγαρᾶν, πρὸην συμβολαιογράφον, παρανόμως ἐπίσης καὶ ἄνευ οὐδενὸς λόγου ἡ κυβέρνησις εἴχε παύσει τοῦ ἐπιχειρέματός του, διὰ τὰ φιλογενῆ κισθηματά του καὶ διὰ τὸ ἀνεξάρτητον τοῦ χρεωκτήρος του· ἡ εἰδηστική, λέγομεν, ὅτι ἐξηλίθου τῆς ἐκλογικῆς κάλπης νικητὴι διὰ μεγάλης πλειοψηφίας εἰς ὑποψήφιοι οὗτοι τοῦ λαοῦ, ἐναντίον τῆς φαδιουργίας δῆλης τῆς κυβερνητικῆς σπειρας, ἐπροξέντεσν, ὡς ἦτορ φυσικῶν, ἔχοντας εὐγενίατησιν καὶ χρησιν εἰς τὴν νησιῶν μας.

δικαστηρίων θρησύτητα καὶ ἀιαίδειαν, δικαιώματα
ιερὰ πολίτου καὶ ἀντιπροσώπου, δριστικῶς ἀνέγγωρ-
σμένα καὶ ἀνεπίδεκτα ἀμφισβητήσεως, παρχριέσκεν
δικαιώματα ἀδικριλούσκητα τῆς Βουλῆς; τῶν ἀντιπρο-
σώπων, καὶ εἰς τὸ πρόσωπον ταῦτας αὐθιδῶς ἐνθρί-
σαν τοῦ λακοῦ τὴν κυριαρχίαν. Πρὸς τί δὲ ὅλα ταῦτα;
πρὸς ἵκανοποίησιν τῶν δεσποτικῶν καὶ ἀπανθρώπων
θελημάτων ἐνὸς μηνιώδους τυράννου, καταπτητοῦ τῶν
ἴλευθεριῶν καὶ δικαιωμάτων μας, καὶ θέλοντος ἡδη
διὰ δικαστικῆς πράξεως νὰ δικαιωλογήσῃ, — ως νὰ ἡδύ-
νατο ποτὲ τοιαύτη ἀνοσιούργικά νὰ ἥναι ἐπιδεκτική
δικαιολογία, τὰ διάχυματας δικτυῶν ἐνεργη-

δικαιολογήσεως, — τὴν διὰ μαστικῆς οικτραγῆς ενεργήθησαν ταῖς θεῖσαν ἔξοισι τοῦ ἀντιπροσώπου Κ. Ἰωάννου Τυπάλδου! Άλλὰ τὸ κατ' ἔξοχὴν σοβίχρὸν καὶ περισπούδαστον τοῦτο ἀντικείμενον, ἐνεκά τῆς ἐπ' αὐτοῦ προχθεῖσης τερατώδους αὐθικρεσίας, χρήζει εὐρυτέροις ἔξετάσεωις, τὴν ὁποίαν ἡδη τὸ στενὸν τῆς ἐρημερίδος δὲν ἐπιτρέπει.

Τοιαύτη υπῆρξεν ἡ διαγωγὴ τοῦ δικαστηρίου ἐπὶ τοῦ ἐλογικοῦ καταλόγου, διαγωγὴ παράνομος, αἰσχρὰ καὶ διεπαντὸς ἐπονεῖδιστος. Τὴν διαγωγὴν ταύτην ἐπεριέναιμεν ἐκ τῶν προτέρων· διότι, ἀνεξχρήτως τοιούτων καὶ τοσούτων προηγουμένων τὰ δοιά εἶχαμεν πρὸς ὄφικλιμόν, ἥρκει νὰ σκεφθῶμεν ἀπλῶς, καὶ νὰ κάμωμεν τὴν κρίσιν τὴν δοίσιν πρὸς πολλοῦ ἔκκαιε τὸ κοινόν, διτι, ἀφοῦ η ἔξουσία ἀπευμάκρυνεν ἀπὸ τὰ ἑταῖθα δικαστήρια τὸν δικαστὴν Κ. Ρίκκην καὶ τὸν εἰσαγγελέα

Κ. Δελδινιώτην, καθό εἰς σπουδαίας περιστάσεις μη ἀποκύψαντας εἰς τὰς δεσποτικὰς ἀπαιτήσεις της, ἀπεδιεκνύετο ἐκ τούτου ἐναργῆς, διτὶ οἱ ἀπομείναντες δὲν ἤσχαν, καὶ ἄλλως δὲν ἔθεωρήθησαν παρ' αὐτῆς τῆς ἰδίας, εἰμὴ ὡς τυφλὸς καὶ ὑποκλινῆς ὅργανα της, ἔτοιμος εἰς πάνη αὐτῇ; νεῦμα γὰρ κλίνωσις δουλοπρεπῶς; τὸν αὐχένα ἥρκει, λέγομεν, ἡ σκέψις αὐτῇ, διὸ καὶ προσδωμεν τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου διαχωρίην τῶν δικαστῶν. Τὴν ὑπόνοιάν μας ταύτην τὴν ἔξεφράσκουεν ἀλλ' αἰσθημα καλῆς πίστεως μᾶς ἡγάγκασε, πρὸν ἐπιφέρωνταν δριστικὴν κρίσιν ἐπὶ τοῦ προκειμένου, νὰ περιμείνωμεν τὸ ἔχγομενον. Γνωστὸν ἦδη τὸ ἔχγομενον τούτο, μᾶς ἀποδεικνύει, διτὶ πραγματικῶς καὶ κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ δικαιοσύνη ἐβεβήλωθη, κατήντησεν ἔρματιν τῆς ἐμπειθείας τῶν δεσποτῶντων καὶ ὅργανον τῆς καλ-
λοθεῖται τοῦτο τοῦτο.

Η τοπική δημότική ζωή της Ζεύγινθας, κατά τὴν
αιγαίας ἐκεί γενουμένην εκλογήν, ἀνεδείχθησκεν ἐκ νέου
επιτρόπου της πόλεως καὶ βουλευτή της Ἀσπαστικοῦ
πολιτεῖτο διὰ ἑξαντέτιμον, τοὺς ΚΚ. Κρεονδιρόπου-
λευτούς. Μάζαν τούτην ποιῶν μάρτυραν ἡ χιρέζωντας αὐ-

Ο ΧΩΡΙΚΟΣ

προσένει τὸ τοιοῦτο σκιάδιον σύγχυσιν. Καὶ ἔλλοτε δῖσι, καὶ δῖτι ἀν σκοπεύσωτι νὰ ἀναφερθῶσι κατ' αὐτῆς εἰς Κ. Ζανίνης, ως καὶ πολλοὶ τῶν ἑτέρων ἀστυνόμων τῆς αγγλικῆς προστασίας, ἐδειξεν δῖτι ταράττεται εἰς τὴν θέσην τοῦ κυανολεύκου χρώματος. Τὸ κοινὸν ἐνθυμεῖται τῶς, τὴν ἡμέραν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ως ἔλλα λαγωνική, ἀπελύθησαν τῆς ἀστυνομίας οἱ χωροφύλακες, καὶ γχυγίζοντες ἰχνηλάτουν καὶ μετὰ σπουδῆς κατεδίωκον κατεσπάραττον τὸ χρῶμα αὐτὸ, ὅπου καὶ ἀν τὸ εὔρισκον. Ἐσχάτως πάλιν ὑπῆρχεν ἐπὶ τίνος μικροῦ πλοίου τανίδια κυανολεύκος δι Κ. Ζανίνης, ἀμα εἴδεν αὐτὴν, διέταξε καὶ τὴν ἔφερχν εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ἔκραξε δὲ ἀμέσως τὸν πλοίαρχον, καὶ μανίζων τὸν εἶπε: Δὲν γνωρίζεις δῖτι δι αρμοστής δὲν θέλεις τὸ χρῶμα τοῦτο; Φαίνεται ἐκ τούτου, δῖτι τὸ ἀτυχές μὲν, ἀλλ ὥρατον καὶ ἀγλαὸν κυανολεύκου χρῶμα ἔγειρεις τὴν ψυχὴν τῶν δεσποτῶν μας τοιαῦτα σπασμῶδικα κισθήματα, τοιαύτας ἀνατριχιάσεις, ὅποιας εἰς τὴν ἀκοὴν τινῶν ζώων ἐγείρουσιν οἱ ἐναρμόνιοι τῆς μουσικῆς ἥχοι. Ἀλλ ἀς ἐλθωμεν εἰς τὸ προκείμενον.

Τὴν Τρίτην, κατὰ τὴν διαταγὴν τοῦ ἀστυνόμου, ως εἴπομεν ἀνωτέρω, ἐνεφρνίσθησαν ἐκ νέου εἰς τὴν ἀστυνομίαν, καὶ ἐκεῖ ἀνεγνώσθη πρὸς τοὺς ΚΚ. Σταυρικτέλον Πυλαρινὸν, Σταυράτην Παπύρην, Μιχαὴλ Δαμουλιάνον, Ιωσήφ Ποθερέτον, Αριστείδην Κρασᾶν, Μένεγον Ξεδίζην καὶ Ιωάννην Γερασίμου Χωραφᾶν, πράξις, δὲ η; κατεδίκαζοντο εἰς τριῶν ἡμερῶν φυλάκισιν καὶ εἰς τὸ σύνθης τετραδίστηλον πρόστιμον ἔκκαστος. Ἀμέσως δὲ ἐφρίφθησαν εἰς τὸ δεσμωτήριον καὶ ἐκεῖ διατελοῦσιν εἰπεῖται, ἐπειδὴ ἀπεφάγισαν, ἀντὶ νὰ θρέψῃ ἔκκαστος διὰ τῶν τεσσάρων διστάλων του τὰς βδέλλας καὶ τοὺς κηφῆνας τῆς κοινωνίας μας, νὰ τὰ δαπανήσωσιν εἰς τὴν φυλακήν. Ιδού πῶς παίζεται ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία πολιτῶν, δλων γνωστῶν ως ἀγαθῶν καὶ φιλησύχων, καὶ τῶν δποίων οἱ πλείστοι είναι οικογενειάρχαι! Τί δὲ νὰ εἴπωμεν ιδίως περὶ τοῦ ἐντίμου ἀντιπροσώπου Κ. Πυλαρινοῦ; Είναι γνωστή ἡ μανία τῶν δεσποτῶν μας κατὰ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ, τῶν εἰς τὴν ὑπεράσπιτην τῶν δικαιωμάτων τῆς πατρίδος ἀφωσιωμένων. Ἀλλὰ τὸ προβεστήκος τῆς ἡλικίας τοῦ Κ. Πυλαρινοῦ, αἱ πολικαὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τρίχες καὶ τὸ σύννουν αὐτοῦ, οἵθελον βεβαίως ἐμπνεύσει σέβης εἰς πάντα ἄνθρωπον. Τὰ ἄγριωτερα δρῶντας καὶ αὐτῶν τῶν θηρίων πάθη τῶν δεσποτῶν μας, τὰ δόπια τυφλῶς εὐαρεστεῖται νὰ ὑπηρετῇ δ Κ. Ζανίνης, δὲν ἀφῆκαν, φαίνεται, χώραν εἰς τὴν καρδίαν του οὐδεμιᾶς αἰδοῦς, οὐδενὸς αἰσθήματος σεβασμοῦ!

Ἄμα ἐφρίφθησαν εἰς τὴν φυλακὴν οἱ περὶ ὃν δι λόγος συμπολεῖται μας, ἔσπευσαν δι' ἀναφορᾶς των νὰ ζητήσωσιν ἀντίγραφον τῆς πράξεως τῆς ἀστυνομίας, ἐπὶ σκοπῷ νὰ δημοσιεύσωσιν αὐτὴν καὶ νὰ ὑπερασπίσωσιν, ὅχι ἐνώπιον τῶν ἀρχῶν, διέτι ἀπὸ ταύτας ἔφυγεν ἡ δικαιοσύνη, ἀλλ ἐνώπιον τῆς ἀδεκάστου καινῆς γνώμης, τὴν παρεκλόγως καὶ αὐθικρέτως παραβιασθεῖσαν προσωπικὴν αὐτῶν ἐλευθερίαν. Ἀλλ ὁ διευθυντής Κ. Ζανίνης ἐμήνυσεν εἰς αὐτοὺς, δι' ενὸς τῶν πολυτίμων σκευῶν του, τοῦ Κ. Μονδίνου, δῖτι ἡ ἀστυνομία δὲν δίδει ἀντίγραφον τῶν καταδικαστικῶν πράξεων τῆς δῖτι ἡ ἀρρώστα αὐτοὺς πράξις τοῖς ἀνεγνώσθη καὶ τὴν γνωρίζου-

άνωτέραν ἀρχὴν, αὗτη δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἀστυνομίαν νὰ πέμψῃ εἰς αὐτὴν, ὅχι μόνον ἀντίγραφον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ πρωτότυπον. Τοιαύτη ἡ διαγωγὴ τοῦ διευθυντοῦ Κ. Ζανίνην, ἀμιλλωμένου νὰ ὑπερτερήσῃ εἰς τὸ στάδιον τῆς αὐθαιρεσίας ὅλους τοὺς προκατόχους του! Ἄς ὑποφέρωσι λοιπὸν οἱ συμπολεῖται μας, ἐπανχραυσμένοι εἰς τὴν ἀθωάτητά των, καὶ δύντες πεπεισμένοι δῖτι τὸ κοινὸν γνωρίζει ἀρκούντως, δῖτι τὸ ἔγκλημα τῶν οὕτω καταδικαζομένων εἶναι, τὸ ἀνεξάρτητον φρόνημα, ἡ τιμιότης καὶ ἡ φιλοπατρία των.

Ἐπί τοῦ παρόντος
Εγγίνεν ἐσχάτως ἡ ἀπόφρασις, ἡ ἀφορῶσα τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Κ. Γεωργίου Α. Κατσαΐτου. Ο Κ. Κατσαΐτης, βλέπων ἔχυτὸν στερημένον τοῦ ὑπερασπιστοῦ του, καταδικασθέντος, ως διά τοῦ προλαβόντος ἡμῶν ἀριθμοῦ ἀνεφέραμεν, εἰς 29 ἡμερῶν φυλάκισιν, καὶ ἀνχωρήσαντος, εἶπε δι' ἀναφορᾶς του πρὸς τὸ δικαστήριον, δῖτι, ἐπειδὴ τοῦ ἀφρέθη τὸ δόπιον εἶχε μέσον τῆς ὑπερασπίσεως, εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ παραιτηθῇ πάσης ὑπερασπίσεως, καὶ γ' ἀφεθῇ εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ δικαστηρίου. Ο πλημμελειοδίκης Κ. Λ. Βερέτας, θεωρήσας, κατὰ τὸ ἐισχύ σ παρτσινικὸν σύσημα, προσβλητικὴν πρὸς τὸ δικαστήριον τὴν ἀναφορὰν ταύτην, κατεδίκασε τὸν Κ. Γεώργιον Κατσαΐτην εἰς δεκαήμερον κράτησιν καὶ διέταξε τὴν ἀμέσων ἔκτελεσιν τῆς ἀποφύσεως; ταύτης ἀκολούθως ἐξέδωκε τὴν ἀπόφρασί του ἐπὶ τῆς οὐσίας τῆς ὑπόθεσεως, καὶ δι' αὐτῆς κατεδίκασε τὸν εἰρημένον Κ. Γεώργιον εἰς δεκατριῶν μηνῶν φυλάκισιν, ως νὰ ἐπρόκειτο περὶ μεγάλου τινὸς ἔγκληματος!

Ἀλλ ὁποίας ἀντίθεσις! Ο Κ. Γεράσιμος Κατσαΐτης, δι ἀδελφὸς τοῦ ἐπαρχιακοῦ, δι μᾶλλον, σ παρτσινικὸν συμβούλου, Κ. Λεωνίδου, καταδικάζεται δι' ἄλλο τοῦ ὑπὸ τοῦ πλημμελειοδίκειου εἰς 29 ἡμερῶν κράτησιν. Είναι γνωστὸν δῖτι ἀμφότεροι οἱ ἀδελφοὶ οὐτοὶ ηύτομοι λησταὶ πρὸ τινὸς καιροῦ εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν καταχθονίων, προσκολληθέντες εἰς τὴν οὐράν τῆς σπαρτσινικῆς συμμορίας. Προκειμένου λοιπὸν περὶ νέου προσηλύτου τοῦ Κ. Σπαρτσίνη, ἀπασχ ἡ τοπικὴ διοίκησις συνταράσσεται· δι ἔπαρχος βάλλεται εἰς κίνησιν· δι τοποτηροτῆς διοίκησις καὶ οἱ δύο συστάκουνται μετὰ σπουδῆς τὴν περιχάριτος ὑποκλινῆ αἰτησιν τοῦ προσηλύτου πρὸς τὴν Γερουσίαν. Αὕτη δὲ, ἐξερχομένη κατὰ τοιαύτην περιπτωσιν ἀπὸ τὴν κινφάλαλον φύσιν της, συνέρχεται εἰς ἔκτακτον νυκτερινὴν συνεδρίασιν, καὶ ἐκδίδει πράξιν χάριτος ὑπὲρ τοῦ νέου πιστοῦ τῆς σπαρτσινικῆς λατρείας. Όπτε, μετὰ κράτησιν τριῶν ἡμερῶν, δ Κ. Γεράσιμος Κατσαΐτης, ἐλέω τοῦ Κ. Σπαρτσίνη, ἀπολύεται τῆς φυλακῆς, ἐν μέσῳ τῆς ἐνθουσιώδους χαρᾶς τῆς σπαρτσινικῆς συμμορίας.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΓΙΟΥ

Ο ὑπερθυνος ἐκδότης, ΦΕΡΑΣΙΜΟΣ ΣΠΑΘΗΣ.

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Η ΣΑΠΙΓΕ.